

ФАМИЛИЯ

СИЛВИЯ ГЕОРГИЕВА

Няма как да го сбъркате - със своя възрожденски мустак мнозина го оприличават на Филип Тотю, макар и по-фин от него. Нея също - веднага заслепява с цветна визия и чаровна усмивка. Петър е танцьор, хореограф и ръководител на ансамбъл „Шевица“. Но и колекционер на народни носии, собственик на пицария, реставратор на коли, гарител и какво ли още не. Алина пък е неговата половинка - освен че пее, танцува и организира хор „Шевица“, тя е административен директор на френското у-ще „Виктор Юго“. От тази комбинация съсем очаквано се раждат и двете перли - Карла и Далия, които въплъщават мечтата на родителите си да правят добро и да предават навред магията на българските народни песни и танци. В голямото и колоритно семейство на Пепи и Али Ангелови, отгледени на каузата да опазят традициите ни, всеки е добре дошъл.

Няма „Не ускам“

Пепи, както всички го наричат в танцовата школа, е от Нови Искър, където народната музика го пленява от малък. И няма как да е иначе - с баща музикант, който всяка събота и неделя е по сватби. Пепи обаче тръзва по пътя на танците - в тамошния ансамбъл, в който танцува до 23-тата си година.

После съдбата му се кръстосва с тази на бъдещата му съпруга. Съзира я в сполучен ресторант, играеща едно от най-сложните хора - граовското, и веднага се хваща за нея. Едно хоро се оказва достатъчно, за да разбере, че Алина ще е дамата на сърцето му. „Тя е единствена жена, след която съм тичал 9 месеца“, спомня си той. Защото Али, като истински франкофон, не се дава току-така. Не я тръзва дори фактът, че Пепи се записва в нейния танцов ансамбъл и пътува по 40 км на ден, само и само да е до нея. Накрая обаче тя капитулира - на рождения му ден - на 24 октомври 2008 г., когато най-накрая склонява да бъде изпратена. А след година-две двамата се женят, както си му е редът.

Човек е голям, колкото са големи мечтите му

В началото Алина не е толкова запалена по българската народна музика. Пепи обаче я увлича до степен да я внесе буквално във всеки свой ден. Полека започва да изкрystalизира и мечтата на съпруга ѝ да създаде свой ансамбъл, особено след завършването на бакалавърска степен по хореография на българските народни танци в НБУ. Вече по-уверен в себе си, младият роголоубец започва да ходи от институция на институция в опит да намери подходяща зала. Макар и трудно, открива място в община „Изток“, където на ул. „А. Чехов“ 16А и до днес убавича в школата си последователи на българските народни танци.

„Винаги съм имал големи мечти и съм искал да играя наравно с професионални колективи. Нецата с ансамбъла тръгнаха бавно. Работил съм с 2, с 3, с 5 жени. Понякога съм провеждал урок и с една-единствена“, казва Пепи, който нарича себе си „инатлив“, а съпругата му го определя като „упорит, работ-

Петър, Алина, 11-годишната Карла и 6-годишната Далия вече години наред заразяват малки и големи с магията на българските народни песни и танци.

СНИМКИ:
ФЕЙСБУК

За Петър и Алина фолклорът е мисия

Освен начин за изразяване на душата, за общуване с другия и за запазване на традициите танцът може и да носи добро, убедено е сем. Ангелови

Пъстро пътешествие из българските етнографски области - на това могат да се насладят зрителите на мегаспектакъла, който ансамбъл „Шевица“ организира в зала 1 на НДК на 3 март т.г.

лив и смел“. „Сигурна бях, че каквото и да се случи, той ще се справи. Умее да увлича хората, защото прави всичко с голяма страст. Почеркът му е разпознаваем, по-особен“, казва тя.

Първоначално той започва с групи

за народни хора. Впоследствие решава да се занимава само с хореографска разработка. „Обира“ най-запалилите танцьори от групите и сформира ансамбъл „Шевица“, който всяка година на 15 септември попълва с нови ен-

тусиастки. Към момента ансамбълът е от 60 души, които също мислят за родното. „Всичките ни танцьори са много прудолобови, постоянни и не се отказват“, казва Алина. „Ние сме като едно семейство. Най- → 28

27→ Важното е да сме хора, човеци и да сме заедно“, добавя Петър.

Идва ред на втората мечта на Пепи - да създаде хор, в който да пеят съпругата и дъщеря му Карла. Алина пее от малка в рогния Пазарджик, по-късно има и гует с френски изпълнители. А Карла - Вече на 11 г., наследява таланта ѝ и се включва в хора на БНР. Нещата и тук не тръгват от раз, но с много труд и упоритост успява и в това начинание, като организацията на хор „Шевица“ поема изцяло Алина. Днес в него има групи както за големи, така и за малки, а с 35-те му изпълнители пряко се занимава диригентката Соня Чакърба.

Втората му дъщеря Даля, която е на 6 г., също неусетно поема по пътя на родителите. „Децата сами се завъртяха край нас. Просто им се пее и танцува, приятно им е“, казват Петър и Алина. Всички техни представления пред публика - родна и чужда, завършват неизменно с изпълнение на гдете перли Карла и Даля. „Това е запазената ни марка. Децата израснаха пред погледа на публиката“, казват гордите родители. И тъй като ансамбъл значи „песен, танц и музика“, Пепи затваря кръга със създаването на оркестър „Шевица“.

Дълбоко в българските корени

Петър се смурва и още по-дълбоко - в дебрите на традиционния български костюм. Издирването и съхраняването на народни носии се превръща в негова страст. Наг 200 може би са вече носите, които е събрал - с много пътувания, закупуване от колекционери и т.н. Изследва символите им, пази посланията им за поколенията. Всички облека съхранява с особена педантичност, последован е и с правилата в ансамбъл, които указват как по какъв начин трябва да се облекат и съблекат безценните съкровища.

Цялата фамилия е впрегната в съхраняването на тази частица от миналото - майка му и баба му кърпят и плетат вълнени чорапи, баща му помага с техническата част в залите. Танцьорите и певците от „Шевица“ изпълняват представленията си облечени именно с тези носии, въпреки че са доста по-тежки и трудни за поддръжка от съвременните. „За мен това е много важно, искаме да го наложим като стил. Като че ли отключваме енергията на този стар костюм и атмосферата и преживяването на сцената стават неповторими“, споделя още той.

Фолклор с кауза

„Искаме да уличаваме все повече хора в красотата на българския фолклор. Силно вярваме, че така те стават по-добри, вкл. и като познават корените си“, обясняват Петър и Алина. Това обаче като че ли не достига на дейното семейство. Първоначално съпругите се включват във всевъзможни доброволчески акции - от подпомагане на домове за възрастни до засаждане на дръвчета. После започват и да организират благотворителни концерти, защото искат и чрез такива си да правят добри дела. Така стават реставрацията на манастира „Св. Марина“ край Карлуково, на храм „Св. Теодор Тирон“ в с. Земевица и др. В края на 2021 г. ансамбълът реализира и друг социален проект в подкрепа на Оротека „Седянка“.

Най-мощното им, поне засега, дело е предстоящият Национален благотворителен фолклорен концерт „Фолклор с(мисъл)“ за набиране на сред-

Да бъдат добри хора - на това искат да научат Петър и Алина Ангелови своите дъщери.

СНИМКА: СЕМЕЕН АРХИВ

За Петър и Алина...

Карла (вдясно) и Даля - двете перли в короната на семейство Ангелови.

Наскоро Алина получи Ордена на академичните палми на френското правителство.

ства за даровити ученици от Котел и Широка лъка. Навръх 3 март в зала 1 на НДК ще застанат 4 от най-именитите ансамбли у нас - „Тракия“, „Странджа“, „София-6“ и „Шевица“, като ще учредят и стипендии за даровити ученици от националните училища за фолклорни изкуства „Широка лъка“ и „Филип Кутев“ (Котел).

„Притесняваме се, че много скоро няма да има кой да съхранява и прославя българския фолклор. В Широка лъка учат 80 деца от цяла България. Това са само 4 класа! Убедени сме, че на много места в страната имаме бисерчета, които поради финансови причини или липса на информация не могат да продължат по този път“, казва Петър. „Искаме да накараме децата да обрънат внимание на традиционния фолклор. Те не виждат реализация в него, но искаме да им покажем, че има смисъл, че това е безкраен път във Варната посока“, добавя Алина.

Награди

Отличителен за Петър е професионализмът, с който изпълва в детайли всяко изпълнение на ансамбъла. „Не мога да правя компромиси със себе си и с продукта. Искам хората да виждат нещо красиво“, казва той. Дади ще е тракийски танц, „Зълвенската“, шоп-

ско хоро или добруджанска ръченица, всичко трябва да е на ниво, защото танцът за Пепи означава много - и начин да изразиш себе си, и средство за общуване с другия, и метод за опазване на традициите. Доста от представленията му са авторски - напр. спектакълът по мотиви от „Божура“ на Й. Йовков, чиято премиера ще е през октомври в зала 1 на НДК и с който той смята да се дипломира като магистър по хореографска режисура в ЮЗУ.

Усилията на „Шевица“ не остават незабелязани и навън. Ансамбълът е бил на участия в Италия, Румъния, Индонезия и Южна Корея по покана на техни фестивали. Има сертификат за представителен фолклорен ансамбъл от Международния съвет на организаторите на фестивали за фолклор. През 2020 г. е избран от немската организация Tanz der Kulturen за съвместен проект „Пеещото тяло“ по програма „Еразъм“.

Голямо признание е и американският проект за замерване на танцови движения, в който предстои да участват. Движенията на танцьорите от „Шевица“ ще бъдат изучени от американски специалисти от Университета Кънектикът, САЩ, чрез поставяне на датчици по телата им - експеримент, който ще се пробве за първи път у нас.

Работилница за пици „Пепе“

Поговорката „музикант къща не храни“ се оказва Варна и за семейство Ангелови, защото всички, което изкарат от ансамбъла, се reinvestира за социални каузи. Петър отваря своя пицария още през 2009 г., за да може и до днес да издържа трите си дъщи. В собствената си работилница за пици „Пепе“ хореографът налага своя почерк - с акцент върху детайлите (например двата часовника със спрели стрелки в часа на раждане на дъщерите му), както и на лично отношение към клиентите. Много от тях са ученици от Испанската гимназия, които му стават толкова близки, че го канят дори по баловете. „Всеки ден децата идват, споделят ми какви оценки имат, как е минал денят им. Имат огромна нужда да бъдат изслушани“, споделя Пепи, който обича и ролята си на гушперукачик. Така вече 14-а година той месно сам тестото и върти благоуханни пици - Всеки ден, прав, от 8 до 18 ч.

„Само веднъж затворих работилницата - когато Алина раждаше Даля. Тогава написах на вратата: „Разждаме“, защото хората щяха да се притеснят. Отдолу получихме много поздравя и пожелания за успех“, смее се Петър. След пицарията той тича до зала за тренировки и репетиции заедно с децата и съпругата си, като всички се прибират у дома след 20 ч. „Няма ден, в който да сме отишли в зала с нежелание. В народните танци и песни има такъв заряд“, казват и двамата.

Широкият профил на цветното семейство не свършва дотук. Петър е и страстен почитател на колиите - досега лично е тунинговал 3 автомобила. Фен е и на татуировките - по цялото му тяло има татуици на... шевици. Любител е и на папионките (нак с шевици), както и на различните чорапи - почти никога няма да го видите с два еднакви чорапа.

Алина наскоро получи Ордена на академичните палми - гържавно отличие на Франция, което води началото си от почетен знак, създаден с декрет на Наполеон от 1808 г. Ордена е трети по ранг във Франция след Ордена на Почетния легион и Националния орден за заслуги.

Карла, освен че пее блестящо, е сред отличниците по математика в училище. Сестра ѝ Даля също пее и танцува прекрасно, а наскоро дори косите си в полза на борещите се с рака, научавайки най-важния урок от родителите си - да прави добро.